

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

L'endeutament públic i el "pamflet"

Si no ens poden adormir, ens renyen

Dimecres passat el ministre portaveu va anunciar als mitjans de comunicació les grans xifres del pressupost per a l'exercici 2023. Un pressupost que confirma l'enorme endeutament –que el Govern preveu que sigui de 1.190 milions a final d'any– i que l'agreuja amb un dèficit suplementari de 31 milions.

La premsa va demanar al ministre l'opinió sobre el quadern *Deute públic, preocupació pública*, que el Centre d'Estudis i Recerca Socialdemòcrata (CERES) havia presentat la setmana anterior.

El ministre va dir que era "un pamflet polític", amb "una part més objectiva d'uns tècnics" (Bondia, 29 de setembre del 2022).

Estem acostumats a veure com el ministre portaveu, des de la sala de premsa de l'edifici administratiu del Govern, aprofitant els moments de visibilitat i notorietat setmanal llença sentències i pronuncia judicis contra els que no ha aconseguit adormir amb la seva feixuga comunicació cloroform.

Sap greu constatar que no ha pas llegit amb gaire atenció el quadern del CERES. Tot i que vol fer veure que entén de tot però que al capdavall no en sap gran cosa.

Un pamflet, diu el diccionari Alcover-Moll, és un "llibre imprès de molt poques pàgines, en el qual s'ataca durament alguna persona o institució."

Qui llegeixi les seixanta-sis pàgines del quadern podrà comprovar que ni en la presentació que fa la directora, ni en el meu propòsit inicial ni en la conclusió provisional no s'ataca durament cap persona ni, tampoc, cap institució.

Pel contrari, ja en la *Presentació* diem que no podem compartir argumentacions esquemàtiques i hem volgut aprofundir en la qüestió presentant un estudi que vam encomanar a uns consultors que tenen una experiència sòlida en l'àmbit de l'anàlisi econòmica i financera.

Estem convençuts que esdevé necessari i urgent un ampli debat i per això hem demanat a dos exministres de Finances, Ferran Mirapeix i Pere López, que ens donessin la seva visió de la qüestió.

Sap greu constatar que Jover no ha llegit amb gaire atenció el quadern del CERES

L'Estat andorrà no pot pas pensar que es pot endeutar sense límits. Al quadern es veu que portem anys gastant més del que ingresem i Andorra s'ha de plantejar la sostenibilitat d'aquest deute públic.

Augmentar la despesa pública sense pensar que les necessitats de la societat s'han de pagar amb la riquesa que es genera i no pas endeutant-se és una temeritat. Finançar-ho amb crèdits suposa hipotecar les futures generacions.

Amb aquest convenciment hem plantejat en el Quadern cinc línies de debat:

1) El control per la despesa pública és una qüestió legítima. La nostra obligació, en el marc d'un debat madur, és endegar un control de les despeses públiques,

progressiu i a llarg termini.

2) El cost de funcionament de la nostra xarxa de serveis públics és una qüestió cabdal, que també cal debatre.

3) Aquests debats, sobre el control de la despesa pública i el cost de funcionament de la nostra xarxa de serveis públics, els hem de fer tenint present que la despesa pública és l'altra cara dels ingressos públics. I el nivell de la despesa s'ha de correspondre al nivell dels ingressos. Em sembla prou clar que a Andorra encara és difícil acceptar un nivell d'ingressos, és a dir, una recaptació tributària que es pugui acostar a l'uropeu. Per tant el tarannà fiscal dels andorrans marca la limitació dels ingressos i això agreuja el perill que la despesa sempre es converteixi en deute.

4) El deute públic no és un problema si està ben invertit, en un pressupost que tingui efectes dinàmics sobre l'economia.

5) Avui Andorra necessita l'estalvi exterior per finançar el seu desenvolupament i si no generem confiança reforçant la seguretat jurídica, ens convertirem en un país de segona categoria, mal considerat i exclòs dels avantatges del quals gaudeixen els altres.

En acabar aquestes propostes escrivia el 30 de juliol que tant de bo poguéssim aparcar la passió política i els càlculs electorals per centrar-nos a establir un acord d'Estat per redreçar el futur de les finances públiques del país.

Dimecres passat vam comprovar que amb el senyor Eric Jover això no es pot ni plantejar.

Quina llàstima!